

januar 1951), medens det på de omliggende arealer og på ældre smittesteder er forbudt at dyrke andre kartofler end brokimmune læggekartofler, der leveres fra dertil godkendte forhandlere. De pågældende jordbrugere er dog også berettiget til at benytte egen fremavl efter sådanne læggekartofler.

Såvel kartoffelålen som kartoffelbrokken er til stor gene for planteeksporten, idet de fleste lande stiller krav med hensyn til mindstestafstand fra nærmeste angrebssted eller lignende.

I medfør af den gamle „berberislov“ (lov nr. 55 af 27. marts 1903 om foranstaltninger mod udbredelse af rustsvampe) blev i sin tid udryddet næsten alle planter af berberis vulgaris med det resultat, at angreb af rustsvamp praktisk taget opførte her i landet, men enkelte småplanter, der ved den i sin tid foretagne rydning var blevet overset, var i tidens løb vokset til og medførte i 1951 en katastrofal udbredelse af svampen til stor skade for hvedeavl. Der blev derfor ved bekendtgørelse nr. 423 af 19. oktober 1951 om foranstaltninger til bekæmpelse af *sortrust* truffet fornyede foranstaltninger til eftersøgning af berberisplanten, der er mellemvært for sortrustsvampen, og der er påny udryddet tusindvis af berberisplanter. Ved den nugældende bekendtgørelse nr. 27 af 11. februar 1953 med tillæg nr. 316 af 2. december s. å. er nu fastsat de berberisarter, hvis dyrkning er tilladt, idet der er taget hensyn til, at de tilladte arter, der ikke er rustmodtagelige, er forholdsvis lette at skelne fra modtagelige arter.

Eksporbestemmelserne bygger på lovens § 2, der giver hjemmel til gennemførelse af alle sådanne foranstaltninger, som måtte være påkrævede i henhold til fremmede landes plantesygdomslovgivning, og i medfør af denne bestemmelse er der fastsat forskrifter for *spisekartofler* (bekendtgørelse nr. 191 af 30. juni 1956), *læggekartofler* (bekendtgørelse nr. 190 af 30. juni 1956), *planter og plantedele* (bekendtgørelse nr. 148 af 27. april 1953) og *frø* (bekendtgørelse nr. 342 af 22. november 1954).

Til § 1.

Paragraffen svarer med nedennævnte undtagelser til den gældende lovs § 1.

I stk. 1 er ordene „og som ikke hidtil er påvist her i landet, eller som kun optræder med en begrænset udbredelse“ udgået. Herom henvises til bemærkningerne ovenfor.

I konsekvens af den derved foreslåede udvidelse af lovens område er det derhos foreslået, at foranstaltningerne træffes efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer.

Stk. 3, 2. punktum, er nyt og afløser tekstan-

mærkning nr. 2 til § 11 III.F. 5. H. i finansloven for finansåret 1956-57, der er sålydende:

„Landbrugsministeren bemyndiges til uanset bestemmelserne i § 1, stk. 3, og § 5, stk. 6, i lov nr. 140 af 1. juli 1927 om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr af statskassen at afholde samtlige de med bekæmpelsen af koloradobillen og kartoffelbrok forbundne udgifter.“

Begrundelsen for bestemmelsen, der har særlig betydning for bekæmpelsen af koloradobillen, er den særlige bekæmpelsesform, der er organiseret med hensyn til dette skadedyr.

I de sydjydske amter eftersøger et antal inspektører sommeren igennem kartoffelmarkerne for at finde mulige tilflyvende koloradobiller. Når de finder sådanne biller, eller der i øvrigt rapporteres fund, behandles den pågældende mark af statens plantetilsyn på følgende måde:

Et areal på 100 m² omkring findestedet ryddes for kartoffelplanter. Planterne afbrændes efter at være overhældt med benzin eller lignende, og i jorden indsprøjtes svovlkulstof, der dræber eventuelle larver, som befinder sig der. Indenfor en afstand af ca. 1 km fra findestedet sprøjtes samtlige kartoffelarealer med calciumarsenat eller DDT. Denne behandling sker for statens regning.

Såfremt der måtte opstå fare for andre tilsvarende skadedyr, vil det formentlig være nødvendigt at etablere tilsvarende ordninger ved bekæmpelsen af disse.

Til § 2.

Svarer til § 2 i fornævnte lov af 1. juli 1927.

Til § 3.

En væsentlig del af de planter og plantedele, der er blevet sundhedskontrolleret efter de med henblik på eksporten fastsatte regler, afsættes på hjemmemarkedet. Dette gælder for læggekartofler, frugttræer og frugtbuske samt andre planteskoleplanter, jordbær, sætteløg og enkelte andre planter.

Da der ikke findes nogen udtrykkelig lovbestemmelse om denne kontrol, der efter sagens natur omfatter adskillige andre plantesygdomme og skadedyr end dem, der er genstand for offentlig bekæmpelse, og da det er af betydning, at en kontrol som den omhandlede også kan gennemføres specielt med henblik på hjemmemarkedssalg, foreslås en hertil sigtende bestemmelse indført i plantesygdomsloven, idet bemærkes, at bestemmelsen kun omfatter sundhedskontrol, der sker på frivillig basis.

Det bemærkes, at en del af læggekartoflerne (E-avl) vækstinspiceres af det af landbrugets organisationer nedsatte organ „fælleskontrollen